

#bodidirekten

@direktni: Adam, Aljoša, Andrej, Damir, Daniel, Erika, Franz, Gabriel, Giada, Ines, Jakob, Johanna, Julijan, Martin, Nicolò, Sanja, Svetlana, Veronica, Emil in Nicole

petek, 10. junija 2022 | št. 37 | leto IV

mladi@primorski.eu

Novopečeni profesorji na naših šolah

Biti učitelj ali profesor je zahtevna naloga ... Ni dovolj, da veliko veš, saj moraš tudi snov znati razlagati tako, da bo tistim, ki te poslušajo, jasna in razumljiva. Še težje pa je, ko si od svojih učencev ali dijakov starejši le nekaj let, saj se lahko zgodi, da te ti ne spoštujejo enako kot starejše kolege zaradi premajhne razlike v letih. V tem primeru te dijaki vidijo kot sovrstnika ali prijatelja, ne pa kot avtoriteto.

Lahko pa se tudi zgodi, da majhna razlika v letih pozitivno vpliva na odnos med dijaki in profesorjem, saj ta bolje razume, kaj pomeni biti najstnik, ker je še sam pred kratkim sodil v to kategorijo. Na tak način v razredu nastanejo močnejše vezi in je tudi občutek v šolskem okolju prijetnejši ter bolj sproščen.

Biti novopečeni profesor prinaša torej pozitivne in negativne plati, najbolje pa to lahko razume le, kdor se je znašel v taki situaciji. Prav zaradi tega smo na pogovor povabili štiri mlade profesorje suplente, ki so nam zaupali svoje izkušnje v razredu.

SOFIA SARA ZUPPELLO, študentka tujih jezikov in književnosti v Trstu ter profesorica italijanščine na srednji šoli na Proseku:

»Moja prva izkušnja poučevanja je bila lani februarja. Poklicali so me za krajše nadomeščanje na srednji šoli na Opčinah, kjer sem poučevala slovenščino, zgodovino in zemljepis. Za tem sem do zaključka pouka poučevala na osnovni šoli na Colu in takoj nato sem imela še nekaj krajših nadomeščanj v vrtcu v Bazovici in pri Svetem Jakobu. Letošnja izkušnja na srednji šoli je veliko lažja kakor lanska na osnovni šoli. Poučujem v prvem razredu in moram učence res pohvaliti. Šolsko okolje je prijetno in v službi se imam lepo. Ne vem, če bi bila v prihodnje rada profesorica. Če bi se vendar odločila za poučevanje, bi rada postala profesorica italijanščine na slovenskih drugostopenjskih šolah. Vem, da bi rada delala z najstniki. Mislim, da bi morala država bolj investirati v izobraževanje, saj potrebujemo več osebja, boljše šolska splotja in didaktično opremo itd. Bodočim mladim profesorjem svetujem, naj imajo dober odnos z dijaki in jih razumejo, saj je treba učence v stiski podpirati in

vsem zagotoviti možnost, da razvijejo svoje zmožnosti. Sem mnenja, da lahko dober profesor popolnoma spremeni življenje svojih učencev.«

BORUT BRECELJ, dipl. inženir elektronike na tržaški univerzi in asistent profesorja na Zavodu Jožefa Stefana v Trstu:

»To je moja prva izkušnja poučevanja v laboratoriju informatike. Učim vse tri prve razrede, vsakega po dve uri na teden, skupaj s profesorico Niko Prassel. Dijake učim uporabljati različne programe, npr. LibreOffice Writer, programiranje

in zdaj poučujem na isti šoli: biti profesor na liceju, ki si ga sam zaključil, je zanimiva in hkrati »čudna« izkušnja. Prav zaradi tega, ker je veliko profesorjev, ki so me poučevali, zdaj mojih kolegov. Seveda imam z njimi drugačen odnos, ker smo dejansko kolegi, ampak moram priznati, da mi jih je težko tikati, saj sem navajena, da jih vikam. Razredi, v katerih poučujem, so zelo različni med njimi, v vsakem deluje drugačna razredna dinamika. Poučevanje mi je zelo všeč. Moram priznati, da sem srečna, ker se v vlogi profesorice vidim za vse življenje. Nove izkušnje si nabiram vsak dan, ko stopim v učiteljsko zbornico ali v razred. Cenim to, da sem se tako s kolegi kot z dijaki dobro ujela. Italijanski šolski sistem ima svoje pomanjkljivosti, a verjamem, da bomo v prihodnosti te odpravili. Svetujem vsem tistim, ki bi se hoteli preizkusiti na tem delovnem področju, naj se »vržejo v stvar« in si upajo, saj je vsaka izkušnja pomembna za človekovo osebno rast.

SAMUEL DEVETAK, dipl. tolmač Oddelka za prevajalstvo Filozofske fakultete v Ljubljani ter profesor slovenščine in zgodovine na Zavodu Jurija Vege v Gorici:

»To je moja prva profesorska izkušnja. Letos bom celo član komisije na maturi, kjer bom poleg ustnega izpita popravil pisne naloge iz slovenščine. Mislim, da bo to moja prva in zadnja pedagoška izkušnja. To pa ne zato, ker sem se počutil neprijetno v službi, ampak bi želel delati drugje. Kljub temu pa sem se letos v vlogi profesorja veliko naučil. Ko sem ugotovil, da v Gorici iščejo suplenta, sem se prijavil na razpis in se kmalu zaposlil. Nekaj tednov pred začetkom dela sem diplomiral, tako da sem imel le malo časa, da bi pripravil snov za pouk. Vsak večer sem se pripravljaj za naslednji šolski dan. Na začetku je bilo to kar zahtevno, potem pa sem ujel ritem in se navadil dela. Nekateri dijaki so

marljivi, nekateri pa ne. Učil sem v trieniju, kar pomeni, da je bilo težje vzpostaviti odnos profesor–dijak, zaradi majhne razlike v letih. Vseeno pa mislim, da sem kar uspešno opravil svoje delo. Kolegi so tudi v redu, nekateri so mi sicer bolj pomagali od drugih. Res pa je, da je med nami razlika v letih, zaradi tega so me na začetku tudi oni videli kot dijaka, šele sčasoma so se navadili na dejstvo, da sem profesor. Mislim, da bi država morala bolj investirati v izobraževanje, na primer v kake projekte, ki bi koristili dijakom, da bi se pripravili na svet dela. Šolski sistem je sicer precej zastarel in zgrešen, ker temelji na ocenjevanju, namesto da bi podpiral osebni napredek dijakov. Bodočim profesorjem pa svetujem, naj bodo pogumni in naj si zastavijo cilj, da pridejo vsak dan čim bolj pripravljeni v razred. Biti profesor pomeni nositi veliko odgovornost do učencev, tako vzgojno kot izobraževalno.«

evropskaunija: Leta 2035 ne boste več mogli proizvajati avtomobilov na bencin.

enzo._ferrari: Smeni.

WA walter_auber: Naj ti bo, Gaba!

enrico_letta: Živeli USB - C!

ketama126: Sem še živ!

ugoborghetti: Moja druga hruška!

klicajofficial: Zakaj me vsi izkoriščajo?!

vlahi_uradni_profil: Ne vemo!

jospimurnaleksandrov: Hè hè ...

dragotinkettee: Komaj čakam na poletje, da se bom lahko kopal na Molu San Carlo.

dama_bianca_devin: Eh, tocca Trst letos.

Sofia Sara Zuppello OSEBNI ARHIV

Klara Ukmar OSEBNI ARHIV

Borut Breclj OSEBNI ARHIV

Samuel Devetak OSEBNI ARHIV

v jezikih C, Java in HTML ipd. Res je, da so razredi precej številni in dijaki ne ubogajo vedno ali ne poslušajo najinih navodil. Kljub temu pa ne nameravam ostati profesor, saj se bom septembra ponovno vpisal na univerzo in bom študij nadaljeval na magistrski stopnji. Mislim, da bi morala država bolj investirati v izobraževanje, vsaj nekatere programe bi bilo treba prilagoditi sodobnosti. Bodočim mladim profesorjem pa bi svetoval, naj se ne vznemirjajo pretirano zaradi tega poklica.«

KLARA UKMAR, študentka zgodovine na Univerzi na Primorskem ter profesorica slovenščine, zgodovine in zemljepisa na liceju A. M. Slomška v Trstu:

»Ime mi je Klara Ukmar, rojena sem bila v Trstu leta 2001. Sem aktivna tabornica pri Rodu modrega vala in redno sodelujem v MKPK. Leta 2020 sem zaključila družbeno-ekonomski licej A. M. Slomška